

Els grups municipals

Pacte exemplar i pedagògic

En el darrer butlletí municipal, ja vàrem fer menció de la necessitat que els partits polítics amb representació municipal superessin les diferències i els records del passat per trobar els objectius comuns, en benefici de Granollers. Doncs bé, de tothom és coneguda l'actual situació política del consistori granollerí: s'ha assolit un Pacte de Govern que jo m'atreviria a qualificar d'exemplar i, fins i tot, pedagògic.

Que els dos grans partits catalans, CiU i PSC hagin sabut deixar de banda interessos partidistes per resoldre una situació política granollerina de bloqueig, fruit d'uns resultats electorals complicadíssims i afavorir una governabilitat indispensable per ajudar que la ciutat avanci, ja és de per si digne d'una valoració positiva, tot i que no és el primer cas en què s'arriba a un acord de similars característiques (Tarragona, per exemple). Ara bé, el que fa més destacable l'acord polític de Granollers és que precisament l'entesa suposi la superació definitiva d'unes pèssimes relacions polítiques i, fins i tot, personals entre els dos grups municipals majoritaris. És aquí on la qualificació d'exemplar i pedagògic troba la seva més clara justificació. Sens dubte que l'enfrontament permanent entre els polítics d'una mateixa ciutat no porta enlloc. Calia, per tant, passar pàgina i construir en positiu, amb legítimes diferències polítiques, però amb objectius comuns: la millora de la ciutat i la qualitat de vida dels seus ciutadans.

Des d'algun sector de la població s'ha qüestionat la presència d'ERC en el nou govern, perquè se'n considera innecessària la participació. Doncs bé, jo diria que en aquest pacte les matemàtiques no hi tenen res a veure ja que encara que amb 20 regidors (els de CiU i PSC) es supera de sobres la majoria absoluta (13), sense la mediació dels 2 regidors

d'ERC, difícilment s'hagués assolit l'apropament necessari entre els dos grups majoritaris i encara estaríem lluny, uns i altres, de la majoria estable i necessària per un govern que fes progressar la ciutat.

El camí del pacte, però, no ha estat fàcil. Per altra part lògic, vistos els precedents i les diferències, encara que val a dir que aviat es va poder confirmar que, des d'un punt de vista programàtic, el disseny de ciutat d'uns i altres tenia més coincidències que no pas divergències que no fossin fàcilment resolubles. L'entrebanc veritablement difícil de superar en la negociació va significar la condició innegociable pel PSC de l'alternança en l'alcaldia. Per a CiU, que no cal oblidar que va ser el guanyador de les eleccions municipals (amb més de 900 vots per damunt del PSC), aquesta posició socialista era considerada excessiva, però al final la racionalitat i el gran sentit comú del nostre alcalde Serratusell, en considerar que l'empat a 10 regidors només es podia resoldre amb una corresponsabilitat total en les tasques de govern, va facilitar definitivament l'entesa, tot acceptant ell, en primera persona, la renúncia més preuada de totes... La seva decisió, fins i tot qüestionada per gent molt propera a la direcció del partit, només té un objectiu: la governabilitat. És evident que per a Serratusell, l'interès de ciutat ha estat per damunt de l'interès del partit: exemplar i pedagògic...

Assolit l'acord de govern, tenim més de tres anys per treballar plegats i constatar de forma contundent que el que més ens interessa a tots és Granollers. Si ho aconseguim, la ciutat ho agrairà, però és que, a més, la classe política també en sortirà reforçada.

Ramon Daví i Navarro
Portaveu Grup Municipal CiU